

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

22 MAART 1995

ONTWERP VAN DECREET

**tot aanvulling van het decreet van [...] houdende algemene bepalingen
inzake milieubeleid met een titel betreffende bedrijfsinterne milieuzorg**

AMENDEMENTEN

1. AMENDEMENTEN

**voorgesteld door de heren H. Brouns, J. Timmermans
en M. Capoen**

Artikel 3.2.1

Aan § 5 een derde lid toevoegen dat luidt als volgt :

*„Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend
eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechni-
sche eenheid vormen.“.*

VERANTWOORDING

In het voorontwerp was deze toevoeging eveneens opgenomen.
Het is nuttig dit aan te houden in de definitie. De Raad van State
had ook geen echte bezwaren om dit lid betreffende het eigendoms-
statuut te behouden op voorwaarde dat het aangepast werd en de
termen „activiteiten” eruit weggelaten werden.

Zie :

719 (1994-1995)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

HOOFDSTUK 8 (nieuw)

Een nieuw hoofdstuk 8 toevoegen waarvan het opschrift luidt als volgt :

„HOOFDSTUK 8

Toezicht en sancties”.

Artikel 3.8.1 (nieuw)

Een nieuw artikel 3.8.1 toevoegen dat luidt als volgt :

„Artikel3.8.1

Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, houden de controle-ambtenaren toezicht op de toepassing van deze titel van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten volgens de regels bepaald in dit hoofdstuk. “.

Artikel 3.8.2 (nieuw)

Een nieuw artikel 3.8.2 toevoegen dat luidt als volgt :

„Artikel3.8.2

§ 1. De controle-ambtenaren stellen de overtredingen vast door middel van processen-verbaal die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is. Een afschrift van het proces-verbaal wordt bij aangetekend schrijven ter kennis gebracht van de overtreder binnen de vijf werkdagen na de vaststelling van de overtreding.

§2. Zij mogen bij de uitoefening van hun'ambt op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnen gaan in alle inrichtingen. Tot de ruimten die als woning dienen hebben zij slechts toegang tussen vijf uur 's morgens en eenentwintig uur 's avonds en mits machtiging van de onderzoeksrechter.

§3. Bij de uitoefening van hun opdracht kunnen zij de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen. “.

Artikel 3.8.3 (nieuw)

Een nieuw artikel 3.8.3 toevoegen dat luidt als volgt :

„Artikel3.8.3

§1. Hij die een bepaling van deze titel van het decreet overtreedt wordt gestraft met een gevangenisstraf van één maand tot drie jaar en met een geldboete van honderd frank tot tien miljoen frank of met één van deze straffen alleen.

§ 2. De bepalingen van hoofdstuk VII en artikel 85 van het Strafwetboek zijn van toepassing op de overtredingen op bepalingen van deze titel van het decreet. “,

VERANTWOORDING

Vermits het decreet over de handhaving niet tijdens deze legislatuur kan toegevoegd worden, is het toch nog nodig om een aantal bepalingen op te nemen met betrekking tot handhaving en toezicht. De opgenomen artikelen zijn enerzijds geïnspireerd op het milieuvreguningsdecreet vermits de link tussen deze twee decreten duidelijk is en anderzijds werd gekeken naar het voorontwerp van het handhavingsdecreet.

Artikel 3 (nieuw)

Een nieuw artikel 3 toevoegen dat luidt als volgt :

„Artikel 3

Dit decreet treedt in werking tien dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad met uitzondering van de bepalingen van Hoofdstuk 2 „De milieucoördinator” die in werking treden zes maanden na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. “.

VERATWOORDING

Amendement in verband met de inwerkingtreding van het decreet om tijd te geven aan de bedrijven/inrichtingen om een milieucoördinator aan te stellen.

H. BROUNS

J. TIMMERMANS

M. CAPOEN

II. AMENDEMENTEN

**voorgesteld door de heren H. Marsoul, J. Timmermans,
M. Capoen en L. Barbé**

Artikel 3.3.2

A. Aan § 3 toevoegen wat volgt :

- de voorstellen en adviezen van de milieucoördinator, zoals bedoeld in artikel 3.2.2., § 3 en de opvolging die hieraan is gegeven. “.

VERANTWOORDING

Deze gegevens zijn te belangrijk om niet in de milieu-audit op te nemen.

B. Een § 5 toevoegen die luidt als volgt :

„§ 5. De milieu-audit moet gevalideerd worden door een milieuverificateur, zoals bedoeld in artikel 3.3.1. “.

H. MARSOUL

J. TIMMERMANS

M. CAPOEN

L. BARBE

III. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heren F. Vergote en M. Verwilghen

Artikel 3.2.2

In § 1, b) en c) **weglaten**.

VERANTWOORDING

De bevoegdheden van de milieucoördinator overlappen groten-deels, wat betreft de controle op de naleving van de vergunning en de lozingen, diegene van de dienst Milieu-inspectie van AMINAL. Blijkbaar is het de bedoeling de bedrijven zichzelf te laten controleren op hun eigen kosten !

Het **principe** hoort te zijn dat de overheid de norm bepaalt en de bedrijven deze norm naleven volgens een methode die verschillend is van bedrijf tot bedrijf en die zij autonoom bepalen. Het is de taak van de overheid alleen om controlerend op te treden. Indien een bedrijf de normen wil naleven, zal het in zijn eigen belang wel voldoende controle uitoefenen zonder dat hiervoor een verplichting moet bestaan.

Artikel 3.2.5

A. **In het tweede lid op de zesde en zevende regel de zinsnede „of, bij ontstentenis ervan, van de vakbondsafvaardiging” weglaten.**

B. **In het tweede lid op de achtste en negende regel de woorden „of met de vakbondsafvaardiging” weglaten.**

VERANTWOORDING

De milieucoördinator krijgt een statuut dat vergelijkbaar is met een beschermde werknemer aangezien hij maar kan worden ontslagen via het akkoord van het Comité voor Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing van de werkplaatsen of bij ontstentenis hiervan, de vakbondsafvaardiging. Dit laatste is niet ter zake doende aangezien de taak van de coördinator niets te maken heeft met de sociale belangen van de werknemers maar wel met de naleving van de milieuwetgeving door het bedrijf.

F . V E R G O T E

M. VERWILGHEN

— 100 —

— 100 —

IV. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer L. Barbé

Artikel 3.1.2

A. 3" vervangen door wat volgt :

„controle-ambtenaar : de door de Vlaamse regering met het toezicht op de milieuwetgeving belaste ambtenaren, ongeacht hun statuut.“.

VERANTWOORDING

Er wordt blijkbaar vergeten dat er ook gemeentelijke ambtenaren zijn die nu bijvoorbeeld inzake Vlarem handhavingsbevoegdheden hebben. Zij zouden volgens het ontwerp van decreet meet- en registratiegegevens niet kunnen inzien, wat toch niet de bedoeling kan zijn.

De woorden „ongeacht hun statuut” worden toegevoegd omdat er sommige gemeentelijke milieu-ambtenaren contractueel in dienst zijn. Er is wel een uitspraak van een rechtbank die dit begrip in beperkte zin interpreteert, maar in een uitvoeringsbesluit kunnen de modaliteiten van eedaflegging bijvoorbeeld bepaald worden.

B. Een 4" toevoegen dat luidt als volgt :

„4° milieutechnische eenheid : een eenheid die bestaat uit verschillende inrichtingen, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden zijn, die als één geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu. “.

VERANTWOORDING

Definities worden beter samen vooraan in het decreet bij elkaar gebracht.

C. Een 5° toevoegen dat luidt als volgt :

„5° bedrijfslocatie : een terrein waarop industriële activiteiten onder controle van een bedrijf op een gegeven plaats worden uitgevoerd, met inbegrip van de daarmee gepaard gaande of daarbij behorende opslag van grondstoffen, van bij-, tussen- en eindprodukten en van afval en met inbegrip van de al dan niet vaste infrastructuur en uitrusting die met deze activiteiten gemoeid zijn. “.

VERANTWOORDING

„Bedrijfslocatie” is een nieuwe term en behoort dus gedefinieerd te worden.

Artikel 3.2.1

A. In § 1 het tweede lid weglaten.

VERANTWOORDING

Alle inrichtingen van eerste klasse dienen een milieucoördinator aan te stellen. Het ontwerp van decreet voorziet trouwens in een te verregaande delegatiebevoegdheid aan de regering. Er zijn trouwens ook geen criteria opgenomen.

B. In § 4 het eerste lid weglaten.

VERANTWOORDING

Het eerste lid van paragraaf 4 van artikel 3.2.1 werd ingelast om duidelijk te maken dat de milieucordinator zowel een werknemer als geen werknemer van de exploitant kan zijn. De idee hierachter is dat het best in elke inrichting een milieucoördinator zou zijn, maar dat dit voor sommige bedrijven (financieel) niet haalbaar is.

Door de veranderingen die eveneens zijn aangebracht in het tweede lid van artikel 3.2.1, § 4 kan de nieuwe versie van artikel 3.2.1, § 4 verwarring veroorzaken. Het eerste lid zegt dat de milieucoördinator zowel een werknemer als geen werknemer van de exploitant kan zijn, terwijl het tweede lid de aanstelling van een milieucoördinator die geen werknemer is, onderwerpt aan de instemming van het door de Vlaamse regering aangewezen bestuur.

Het eerste lid weglaten schept duidelijkheid. Door de bewoordingen van het tweede lid wordt immers duidelijk dat de aanstelling van een milieucoördinator die geen werknemer van de exploitant is kan, maar slechts na instemming van het door de Vlaamse regering aangewezen bestuur.

C. In § 4, tweede lid op de derde regel het woord ‘kan’ weglaten.

VERANTWOORDING

Taalkundig amendement.

D. In § 5 het tweede lid weglaten.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 3.1.2, B.

E. Een § 6 toevoegen die luidt als volgt :

„§ 6. Een intergemeentelijk deskundigenteam dat gemeentebesturen bijstaat bij het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid kan niet optreden als milieucoördinator. “.

VERANTWOORDING

Deze intergemeentelijke deskundigenteams waarvan bijvoorbeeld sprake in de gemeentelijke milieuconvenant (in de praktijk enkele milieudeskundigen tewerkgesteld bij een intercommunale) behandelen o.a. voor gemeenten milieuvergunningsaanvragen. Het gebeurt nu al dat deze deskundigenteams de milieuvergunningsaanvragen mee opstellen, wat deontologisch eigenlijk niet kan. Hier kan alvast gesteld worden dat deze teams niet kunnen optreden als milieucoördinator. Deze zaken dienen uit elkaar gehouden te worden.

Artikel 3.2.2

A. Aan § 2 toevoegen wat volgt :

„Indien het orgaan dat de beslissing neemt over de investering afwijkt van het advies van de milieucoördinator, wordt deze beslissing gemotiveerd. “.

VERANTWOORDING

‘Volgens artikel 3.212, § 2 geeft de, milieucoördinator zijn advies over elke investering die vanuit milieu-oogpunt relevant kan zijn. Indien de milieucoördinator daarom verzoekt, moet hij door het orgaan dat over de investering beslist, gehoord worden. Volgens de memorie van toelichting werd deze bepaling ingelast om te verzekeren dat er ook met het advies van de milieucoördinator rekening ge-

houden wordt. Om dit doel werkelijk te verzekeren, is het echter beter het investeringsbeslissend orgaan te verplichten zijn beslissing te motiveren indien dit van het advies van de milieucoördinator afwijkt.

B. In § 3 op de vierde regel na het woord „werkplaatsen” de woorden „of bij ontstentenis van deze organen, van de syndicale delegatie ” invoegen.

VERANTWOORDING

Een ondernemingsraad en een Comité voor Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing der werkplaatsen is enkel verplicht bij **ondernemingen** die gewoonlijk een gemiddelde van tenminste 50 werknemers tewerkstellen (artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven).

De Vlaamse milieuwetgeving en het collectief arbeidsrecht hebben er een gewoonte van gemaakt telkens bij ontstentenis van een ondernemingsraad en een Comité voor Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing der werkplaatsen, bedoelde informatie of taken over te hevelen naar de syndicale afvaardiging.

Dit amendement strekt er dan ook toe deze trend voort te zetten, en zo continuïteit in de regelgeving te waarborgen.

Artikel 3.2.3

A. Aan § 1 toevoegen wat volgt :

*„Tenzij anders bepaald, kan de eigenaar **of** exploitant van de inrichting niet worden aangesteld als milieucoördinator. “.*

VERANTWOORDING

Hoewel de milieucoördinator voor een deel het werkgeversbelang vertegenwoordigt, vertegenwoordigt hij terzelfder tijd ook het werknemersbelang en het algemeen belang. Het zou onverantwoord zijn de werkgever, die meestal in een sterkere positie staat, te laten opkomen voor het werknemersbelang en het algemeen belang, indien deze functie door iemand anders kan worden uitgeoefend. Enkel indien de inrichting een klein bedrijf is, kan de functie van milieucoördinator worden uitgeoefend door de eigenaar of exploitant.

B. Een § 2bis invoegen die luidt als volgt :

*„§ 2bis. De Vlaamse regering kan de aanstelling intrekken **of** schorsen voor **de** termijn die zij bepaalt wanneer :*

1 ° de milieucoördinator de bepalingen in dit decreet overtreedt ;

*2” de milieucoördinator een veroordeling heeft opgelopen wegens valsheid in geschrifte, gebruik van valse geschriften **of** wegens misdaden en wanbedrijven, bepaald bij de titels VII en IX van boek II van het Strafwetboek ;*

*3” de aanstelling verleend werd op grond van verklaringen die vals, onvolledig **of** onjuist werd bevonden;*

4” de milieucoördinator niet meer beschikt over de daartoe vereiste voorwaarden.

Iedere persoon wiens erkenning wordt ingetrokken, kan geen nieuwe erkenning meer krijgen. ”.

VERANTWOORDING

Er moet rekening mee gehouden worden dat sommige milieucoördinatoren over de lijn gaan. Het moet mogelijk zijn om dan de aanstellingen in te trekken of te schorsen. Het amendement is grotendeels geïnspireerd op het ontwerp van decreet tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse gewest (stuk 700 (1994-1995) - Nr. 1).

Artikel 3.2.5

In het tweede lid de laatste zin vervangen door wat volgt :

„ Bij onenigheid beslist een overlegcommissie. In de overlegcommissie zetelen paritair de sociale partners. De Vlaamse regering stelt nadere regels. “.

VERANTWOORDING

Zoals het artikel er nu staat, blijven er een aantal zaken onopgelost. Een niet-bindend advies draagt weinig bij tot een oplossing; en een milieucoördinator die ook soms tegen de werkgever zal moeten ingaan, moet beter worden beschermd. Met dit amendement wordt het niet-bindend advies vervangen door de beslissingsmacht bij onenigheid ineens ergens anders te leggen. Dit orgaan wordt een paritaire commissie, omdat die best al de belangen kan vertegenwoordigen.

Artikel 3.3.2

A. In hoofddorde :

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

De opstelling van het decreet zorgt voor verwarring tussen de begrippen Europese (vrijwillige) milieu-audit; gewestelijke (eventueel verplichte) milieu-audit en het milieujaarverslag.

Om klaarheid in deze drie onderscheiden begrippen te scheppen wordt het volgende voorgesteld :

Het hoofdstuk milieu-audit wordt opgesplitst in twee hoofdstukken. Een met betrekking tot de Europese milieu-audit en één met betrekking tot de gewestelijke milieu-audit.

De gewestelijke milieu-audit krijgt de naam „milieuverslag”, om elke verwarring met de Europese milieu-audit uit te sluiten.

Wat in dit decreet „milieujaarverslag” genoemd wordt, wordt het „emissieverslag”, aangezien dit verslag vooral over emissies zal handelen.

B. In bijkomende orde :

1. In § 3 de tekst tegenover de eerste gedachtenstreep vervangen door wat volgt :

„- de concrete meetresultaten van de emissies en, indien de inrichting aanleiding geeft tot diffuse verontreiniging, de emissies, evenals de gevolgen hiervan voor de milieukwaliteit ;“.

VERANTWOORDING

Buiten de interpretatie van meetgegevens, zou de milieu-audit eveneens de concrete, niet-geïnterpreteerde meetresultaten moeten vermelden.

2. Aan § 3 toevoegen wat volgt :

„- de toepasselijke milieuwetgeving, en hoe daaraan voldaan wordt;

- de strategische planning ;

- de adviezen van de milieucoördinator, zoals bedoeld in artikel 3.2.2, §3 en de opvolging die hieraan gegeven is.“.

VERANTWOORDING

Ook deze gegevens zijn te belangrijk om niet in de milieu-audit opgenomen te worden.

3. Een § 3bis invoegen die luidt als volgt :

„§ 3bis. Indien de inrichting ingevoerde grondstoffen, producten en/of energiedragers gebruikt, kan de Vlaamse regering of de vergunningverlenende overheid een rapport vragen inzake de impact op het leefmilieu van de productie en/of uitvoer van deze grondstoffen, producten en/of energiedragers in het land van herkomst en de landen van doorvoer.“.

VERANTWOORDING

Indien de inrichting werkt met grondstoffen, producten of energiedragers afkomstig uit andere landen, kan de productie, uitvoer of doorvoer hiervan ook een impact hebben in andere landen. De Vlaamse regering moet de mogelijkheid hebben ook hierover een rapport te krijgen, en op basis daarvan haar beleid eventueel aan te passen.

4. Paragraaf 4 vervangen door wat volgt :

„§ 4. De Vlaamse regering bepaalt aan welk bestuur de milieu-audit moet worden bezorgd. “.

VERANTWOORDING

De gegevens die in de milieu-audit moeten opgenomen worden, zijn belangrijk genoeg om steeds megedeeld te moeten worden.

5. Een § 5 toevoegen die luidt als volgt :

„§ 5. De milieu-audit is openbaar, behalve de gegevens die door de exploitant op voorhand zijn aangeduid en die betrekking hebben op fabrieksgeheimen, die bij openbaarmaking de concurrentiepositie van het bedrijf ernstig nadeel zouden berokkenen. “.

VERANTWOORDING

De milieu-audit bevat gegevens die voor iedereen van belang zijn. Een milieu-audit is immers o.a. bedoeld als een instrument om de impact van een inrichting op de omgeving en het milieu na te gaan. Dit zijn zaken die iedereen aanbelangen en dus ook voor iedereen openbaar moeten zijn. Uitzondering wordt gemaakt voor die gegevens die handelen over fabrieksgeheimen, en die de concurrentiepositie van het bedrijf ernstig nadeel zouden bezorgen indien ze openbaar gemaakt zouden worden. Deze gegevens moeten op voorhand door de exploitant zijn aangeduid.

6. Een § 6 toevoegen die luidt als volgt :

„ §6. De vergunningverlenende overheid kan inrichtingen, andere dan deze bedoeld in § 1, de verplichting opleggen een milieu-audit op te stellen. “.

VERANTWOORDING

Ook de vergunningverlenende overheid moet de mogelijkheid hebben het opstellen van een milieu-audit te verplichten. Er zijn immers inrichtingen die niet onder § 1 vallen, maar door hun aard en/of activiteiten van die aard zijn aanzienlijke milieuhinder te veroorzaken.

7. Een § 7 toevoegen die luidt als volgt :

„§ 7. De in artikel 3.3.1 bedoelde milieuverrijcateurs worden belast met de kwaliteitscontrole van de milieu-audits. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast. “.

VERANTWOORDING

Een milieu-audit, verplicht of vrijwillig, heeft geen waarde indien de kwaliteit ervan niet wordt gecontroleerd door onafhankelijke deskundigen.

Artikel 3.3.3

A. In hoofdorde :

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 3.3.2.

B. In bij komende orde :

1. Het eerste lid vervangen door wat volgt :

„ De milieu-audit is op kosten van de exploitant. “.

VERANTWOORDING

Er is geen enkele reden waarom de overheid dit zou betalen.
De mogelijkheid van subsidies blijft trouwens bestaan.

2. In het tweede lid op de tweede regel de woorden „verplichte of” weglaten..

VERANTWOORDING

De mogelijkheid om subsidies te geven, kan weerhouden worden, maar volgens ons enkel voor **vrijwillige** audits. Waarom zou de overheid een bedrijf financieel steunen om iets te doen wat ze volgens een overheidsbeslissing moet doen ?

HOOFDSTUK 3bis (nieuw)

Een nieuw hoofdstuk 3bis met nieuwe artikelen 3.3.3.4, 3.3.3.5 en 3.3.3.6 invoegen die luiden als volgt :

„HOOFDSTUK 3bis

Het milieuverslag

Artikel 3.3.3.4

§ 1. De Vlaamse regering wijst door middel van sectorale voorwaarden de categorieën van inrichtingen aan die onderworpen worden aan een periodiek milieuverslag. De Vlaamse regering bepaalt bij wijze van sectorale voorwaarden, met welke periodiciteit een milieuverslag moet opgemaakt worden, rekening houdend met de milieuhinder van de inrichting voor mens en milieu. In elk geval moet er minstens één maal per jaar een milieuverslag opgemaakt worden.

§ 2. Het milieu-verslag betreft een systematische, gedocumenteerde en objectieve evaluatie van het beheer, de organisatie en de uitrusting van de betrokken inrichting op het gebied van de bescherming van het milieu.

§ 3. Het milieuverslag heeft tenminste betrekking op :

- *de concrete meetresultaten van de emissies en, indien de inrichting aanleiding geeft tot diffuse verontreiniging, de immisssies, evenals de gevolgen ervan voor de milieukwaliteit ;*

- *het energiebeheer ;*

- *het beheer van grondstoffen ;*

- *de preventie en het beheer van afvalstoffen ;*

- *de produktiemethodes en het produktiebeheer ;*

- *de externe veiligheid ;*

- *de voorlichting, opleiding en participatie van het personeel in de bedrijfsinterne milieuzorg ;*

- *de externe voorlichting ;*

- *de toepasselijke milieuwetgeving, en hoe daaraan voldaan wordt ;*

- *de strategische planning ;*

- *de adviezen van de milieucoördinator, zoals bedoeld in art. 3.2.2 en de opvolging die hieraan gegeven is.*

§ 4. Het milieuverslag wordt overgemaakt aan het door de Vlaamse regering aangewezen bestuur.

§ 5. Het milieuverslag is openbaar.

§ 6. De vergunningverlenende overheid kan exploitanten van niet in §1 bedoelde inrichtingen de verplichting opleggen een periodiek milieuverslag op te stellen.

§7. Indien de inrichting ingevoerde grondstoffen, produkten en/of energiedragers gebruikt, kan de Vlaamse regering of de vergunningverlenende overheid een rapport vragen inzake de impact op het leefmilieu van de productie en/of uitvoer van deze grondstoffen, produkten en/of energiedragers in het land van herkomst en de landen van doorvoer.

Artikel 3.3.3.5

De in artikel 3.3.1 bedoelde milieuverrijcateurs worden belast met de kwaliteitscontrole van de milieuverslagen.

Artikel 3.3.3.6

De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot de opstelling van het milieuverslag. “.

VERANTWOORDING

Dit amendement kadert in het voorstel zoals uitgelegd in de motivering van de amendementen ter schrapping van de artikelen 3.3.2 en 3.3.3. De inhoud van het milieuverslag werd aangevuld met andere elementen zodat een totaalbeeld van het milieubeleid en de milieu-impact van het bedrijf mogelijk is.

De mogelijkheid om het milieuverslag eenmalig op te leggen, is geschrapt. Het milieuverslag is bedoeld als instrument om zicht te krijgen op het milieubeleid van een inrichting en de evoluties hierin. Een éénmalig milieuverslag is hiervoor uiteraard niet voldoende. De Vlaamse regering bepaalt bij wijze van sectorale voorwaarden met welke periodiciteit dergelijk milieuverslag moet opgesteld worden. Een **milieuverslag** moet tenminste één maal per jaar opgesteld worden, anders kunnen de beoogde doelen onmogelijk bereikt worden. De Vlaamse regering kan echter deze tijdsspanne verkorten voor inrichting die wegens hun bedrijvigheden een groter gevaar voor de mens en het milieu inhouden.

Dit milieuverslag is in principe **openbaar**. Dit kadert in het recht op informatie met betrekking tot het milieubeleid. Bovendien kan

op deze manier het bedrijf reclame voeren met zijn milieuresultaten. Enkel die elementen van het milieuverslag die betrekking hebben op het productieproces en bij openbaarmaking de concurrentiepositie van het bedrijf ernstig nadeel zou berokkenen, worden van deze openbaarheid uitgesloten.

Omdat het milieuverslag een instrument moet worden om bedrijfsintem milieubeleid mogelijk te maken, en de bedrijven (te recht) gebruik zullen willen maken van de inhoud ervan voor public relations, moeten er garanties zijn voor de degelijkheid van de erin vervatte informatie. Dit kan door de milieuverificateurs te belasten met de kwaliteitscontrole van de milieuverslagen.

Ook de vergunningverlenende overheid kan de verplichting tot het houden van een milieuverslag opleggen aan die inrichtingen die niet onder § 1 vallen, maar wegens hun activiteiten eveneens een risico vormen voor de mens en het milieu.

Indien de inrichting werkt met grondstoffen, produkten of energiedragers afkomstig uit andere landen, kan de productie, uitvoer of doorvoer hiervan ook een impact hebben in andere landen. De Vlaamse regering moet de mogelijkheid hebben ook hierover een rapport te krijgen, en op basis daarvan haar beleid eventueel aan te passen.

De opstelling van dergelijk milieuverslag moet gestandariseerd worden om de administratie onnodig werk en problemen te besparen. Daarom zal de Vlaamse regering hieromtrent nadere regels opstellen.

Artikel 3.4.1

In § 1 aan het eerste lid de woorden „hetzij in de vergunning, hetzij als dwangmaatregel” toevoegen.

VERANTWOORDING

Als het opleggen van een meet- en registratiecampagne enkel zou kunnen via een vergunning, zou de betrokken overheid een lange en moeizame weg moeten volgen die wel meer dan een jaar kan duren. Er moet dus ook in de mogelijkheid voorzien worden dat dit kan als dwangmaatregel (zoals nu trouwens al gebeurt in het kader van artikel 65 van Vlare 1).

Artikel 3.4.2

Aan § 1 de woorden „hetzij in de vergunning, hetzij als dwangmaatregel” toevoegen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 3.2.2, A.

HOOFDSTUK 5

Het milieu-jaarverslag .

Het opschrift vervangen door wat volgt :

„ Het emissieverslag”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 3.3.2.

Artikel 3.5.1

A. De woorden „milieu-jaarverslag” telkens vervangen door het woord „emissieverslag”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 3.3.2.

B. In het tweede lid op de eerste regel de woorden „kan ook voorschrijven” vervangen door de woorden „schrijft voor “.

VERANTWOORDING

Deze gegevens zijn belangrijk genoeg om expliciet in het milieujaarverslag op te nemen.

C. Het eerste lid wordt § 1.

D. Na § 1 een § 2 toevoegen die luidt als volgt :

„§ 2. De vergunningverlenende overheid kan exploitanten van niet in §1 bedoelde inrichtingen de verplichting opleggen jaarlijks een emissieverslag aan de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen overheid te sturen. “.

VERANTWOORDING

Het kan nuttig zijn dat ook de vergunningverlenende overheid de verplichting tot het opstellen van een emissieverslag kan opleggen aan die inrichtingen die niet onder artikel 3.51, §1 vallen, zeker nu de inhoud van het emissieverslag is aangepast (zie volgend amendement).

E. Het tweede lid weglaten.

VERANTWOORDING

Door de aanpassing van de inhoud en periodiciteit van wat in het decreet de (gewestelijke) milieu-audit genoemd wordt, en in het nieuwe voorstel het milieuverslag, vallen de gegevens van het tweede lid onder de verplichtingen van het nieuwe milieuverslag, dat in deze nieuwe versie is opgevat als een werkelijk krachtig instrument voor de uitbouw van bedrijfsinterne milieuzorgsystemen geworden is.

Een summier emissieverslag heeft zin voor kleinere bedrijfjes, die de zwaardere verplichtingen van het milieuverslag niet aankunnen.

Artikel 3.7.1

In § 1 op de tweede en derde regel de woorden „die verontreiniging kunnen veroorzaken” weglaten.

VERANTWOORDING

De meldingsplicht bij accidentele emissies laten afhangen van de vraag of de emissies verontreiniging kunnen veroorzaken, is moeilijk. Of er al dan niet daadwerkelijk verontreiniging zal plaatsvinden, kan men pas weten als het te laat is, namelijk als de verontreiniging heeft plaatsgevonden. De melding is juist bedoeld om preventief te kunnen optreden en de verontreiniging te voorkomen door het treffen van veiligheidsmaatregelen.

L. BARBE
